

Nº 7

IES l'Estatut
(Rubi)

REVISTATUT

CONTINGUT

Editorial	2
Agenda.....	6
Notícies	8
Especial Sant Jordi	11
Col·laboracions	21
Entrevistes	30
Esports i extraescolars	40
Passatemps i Humor.....	44

IES L'ESTATUT

C/ Flammarion n° 1
08191 Rubí (Barcelona)

Teléfono: 93 588 08 58

Fax: 93 588 08 58

Correo: a8043668@centres.xtec.es

**“LA CIENCIA
HUMANA CONSISTE**

Webs recomanades:

www.wikipedia.org

www.youtube.com

Equip de redacció:

- **Portada:** Karla Mayorga – Andrea Rosero
- **Editorial:** Sandra Fernández – Xavier Alcácer
- **Agenda:** Andrea Rosero
- **Notícies:** Justine Salazar – Gilbertson Hoyos
- **Premis literaris de Sant Jordi:** Cristian Ruz – Karla Mayorga - Miquel Belmonte
- **Col·laboracions:** Justine Salazar – Gilbertson Hoyos
- **Entrevistes:** Karla Mayorga – Andrea Rosero – Rubén Pozo – Jéssica Castillo
- **Activitats esportives i extraescolars:** Juan Lores – Eduardo Palacios
- **Jocs, passatemps i humor:** Eduardo Palacios
- **Maquetació:** Àlex Barragán - Juan Lores
- **Assessorament i supervisió:** Xavier Alcácer - Miquel Belmonte
- **Agraïm a tots aquells i a totes aquelles que d'una manera o altra han col·laborat en la confecció de la revista.**
- **Aquest número tanca la seva edició el dia 2 de Juny del 2006.**

Editorial

Aprendre, ensenyar, aprendre ... i ser persona

Cada vegada es parla més del fet que vivim a la societat de la informació on els coneixements, la formació permanent i el procés d'aprenentatge personal són les eines imprescindibles per a una activitat laboral en canvi constant. En la societat present, també desenvolupen una funció formativa els municipis, les activitats extraescolars, les biblioteques públiques, els cursos de tota mena etc. Ara bé, el lloc insubstituïble en tot aquest procés continu d'aprenentatge és sempre l'escola, l'alumnat i el professorat.

Tots hem sentit afirmar que exercir l'ensenyament ha de ser una vocació. No sé si això és del tot cert, però vista l'experiència dels anys, crec que aquest ofici exigeix un determinat tipus de valors, unes habilitats socials, unes capacitats per transmetre i escoltar, un saber tenir el cap en moltes coses i, sobretot, un saber compartir amb unes

persones en edat de formació, la seva personalitat i el seu projecte de vida.

Quan acabem aquest curs escolar, la professora de l'IES l'Estatut Rosa Vilaró i Piñol es jubilarà. La deixarem de veure, dia a dia, parlant personalitzadament amb qualsevol alumne mentre l'escolta atentament, així com dinamitzant tota una aula amb el seu discurs àgil, rigorós i entenedor. Sempre conjuntat el moca-dor de coll i amb gest actiu i resolt, la deixarem de veure mentre gestiona –pels corredors, per telèfon o amb entrevistes - tota mena d'assumptes d'interès per a l'escola. Tampoc dirigirà, de tu a tu, els treballs de recerca, ni parlarà amb els alumnes nouvinguts, amb el seu gran respecte envers les seves cultures. No podrem consultar aquesta enciclopèdia ambulante que sempre té la resposta pràctica, acurada i realista que l'escolar o el professor necessita en la seva tasca.

I segur, ben segur, que et trobarem a faltar...la teva persona, la teva feina, el teu saber i saber fer. I ningú a l'Institut, no haurà pogut esbrinar encara la resposta a una qüestió que sempre ens hem posats: d'on, digue'ns d'on treus tanta energia?

La Rosa, abans d'arribar a l'IES el Bullidor el curs 1991-92 ja portava anys de formació, de professió, d'aprenentatge.... Ja havia treballat al "seu"altre Institut, a l'Arnau Cadell de Sant Cugat.. Des de l'any 1992-93, i durant vuit cursos consecutius, va exercir entre nosaltres com a directora, tot coincidint amb el complex procés d'implantació de la Reforma educativa LOGSE. Novetats futures, amb ella ja eren realitats desenvolupàvem al nostre centre, como ara l'orientació als alumnes quan finalitzaven els estudis o l'aula pels nouvinguts (TAE). I al mateix temps, amb la seva energia i força personal, treballava a l'aula les Ciències Socials, amb l'alumnat més jove i amb el més grans, sempre envoltats de làmines d'art, desenvolupant personalitzadament cadascuna de les habilitats i intel·ligències de les noies i dels nois.

Rosa, digue'ns d'on treus tanta força? Per més que ho pensem tant sols trobem una hipòtesi com a resposta. La teva dedicació neix d'un compromís ètic amb l'escola entesa com a servei públic i amb l'ensenyament com a activitat per a la realització personal i social de l'alumne / a, tot ajudant-los perquè es facin unes persones.

Comiat

Reflexions en veu alta

Voldria dedicar aquest últim número del curs 2005-06 a dues persones molt especials que, per motius diferents, no estaran a l'institut el proper curs. Un és el Ramon Puig, president de l'AMPA durant els quatre últims cursos i, l'altra, és la Rosa Vilaró, actual coordinadora pedagògica i ex-directora del centre.

El Ramon Puig marxa perquè el seu fill, Pau Puig, acaba Batxillerat aquest curs i la Rosa Vilaró perquè es jubila.

Tots dos, de maneres diferents, han marcat molt la vida de l'institut en general i la meua vida a l'institut en particular perquè he compartit amb ells molts moments en els últims anys: moments importants, moments difícils, bons moments, ...Totes dues són persones autèntiques, de les bones, de les que costa trobar-se en el camí, i a totes dues els hi desitjo el millor.

No cal ni parlar de la dedicació i de l'interès del Ramon aquests anys per contribuir a la millora de l'institut i menys encara de la professionalitat, el savoir faire i el carinyo per la "canalla", com ella diu, amb que la Rosa Vilaró porta tants anys treballant. No cal perquè ja se sap i perquè a cap dels dos els agrada "alimentar l'ego".

Moltes gràcies per la vostra il·lusió. Us trobaré molt a faltar.

Yolanda Feligreras

Directora

Comiat

Reflexions en veu alta

Llegia la premsa el diumenge 30 d'abril, concretament una entrevista a Arturo Pérez Reverte en què parlava sobre el seu llibre "El pintor de batalles". Davant la pregunta de si les atrocitats que es cometien en tota guerra les duen a terme anormals o gent normal. Perez Reverte contesta que gent normal fem coses normals com torturar, violar o matar a sang freda. I continua dient que "tendim a pensar que el mal està fora. Ha mort Milosevic, el malvat. No, escolti, perdoni: Milosevic som tots. Qui no obre la porta quan escolta els crits d'una dona són jo. Qui fa el possible perquè existeixin Milosevics i maltractadors/es són jo. El nen palestí a qui avui dispara el soldat israelià demà serà el que amb una càrrega explosiva matà vint persones en un autobús. El cristianisme ens va donar una excusa Excel·lent: la del bé i la del mal, els bons i els dolents, pecadors i sants...Una fal·làcia, perquè la passivitat, la complicitat del silenci, també és un crim malgrat que això no

es reconeix a Occident. Aquí vivim instal·lats en la bona consciència del "jo no he fet res". Tu no has fet res, però has deixat que al teu veí jueu se l'emportessin a un camp d'extermini i has estat tan culpable com el que se'l va emportar. És que jo no sabia... Com podia jo imaginar...? Jo pensava que... La bona consciència de la gent bondadosa. De vegades les bones gents són més culpables que els carnisseros de l'horror que porten en les seves mans els ganivets ensangonats".

Imagino la Rosa Vilaró, tota una vida dedicada a la docència de les ciències socials, comentant aquestes paraules amb els seus/ves alumnes. Moltes promocions de joves han escoltat i han après amb les reflexions de la Rosa sobre el passat i també sobre l'actitud de les persones davant l'esdevenir diari que en el futur serà història (personal, professional, social, política...). Tots/es estem implicats en la cons-

truïció del present i les nostres accions actives i passives davant les circumstàncies tenen la seva projecció en el futur.

La Rosa ha estat una mestra, laboriosa, rigorosa, didàctica i sempre il·lusionada amb la seva feina, i ha obert tant als seus alumnes com als seus col·legues els camins de l'anàlisi crítica i racional dels fets històrics.

Els romans van dir *Historia magistra vitae est* (La història és mestra de la vida), nosaltres podem dir ara i per sempre *Rosa magistra historiae est* (La Rosa és mestra de la història).

Historia uero est testis temporum, lux ueritatis, uita memoriae, magistra uitae, nuntia uetustatis. (Cic., *De orat.*, 2, 36)

Antonia Roa
Professora de Cultura Clàssica

Els romans van dir *Historia magistra vitae est* (La història és mestra de la vida), nosaltres podem dir ara i per sempre *Rosa*

Comiat

Reflexions en veu alta

El que a mi m'agradaria destacar de tots els anys que porto treballant amb la Rosa és el gran coneixement que té del món i tota la seva experiència docent. N'ha vist de tots els colors.

Però el que més m'agrada és estar amb ella quan comenta, de manera improvisada, una notícia, una exposició, el detall d'una pintura, un llibre... i t'hi engresca. Després d'escoltar-la, tens ganes d'anar a veure una exposició, de viatjar, de llegir el

llibre. He après molt al seu costat. Hem acabat moltes reunions de departament intercanviant, prestant llibres...

De tots els temes, el seu preferit és l'art. Ha anat guardant làmines i fotos de tots els períodes i estils. Però tots tenen un punt en comú: la bellesa, des d'un detall d'una mà a una obra sencera. Des d'una escultura a una fotografia...

Jo crec que ha ajudat molt nois i noies a entendre una mica més el món, i en la mesura que sigui possible, a millorar-lo.

Núria Clua

Professora de Religió

Us volem parlar d'una persona que ha estat molt especial per a tots nosaltres. És tan especial perquè porta molts anys ensenyant-nos i aprenent de nosaltres. Aquesta persona és molt forta, dinàmica, agradable i fa que les seves classes siguin més interessants. Ens ha tractat tant bé i ajudat tant que molts dels antics alumnes la segueixen recordant i tenint present.

També us hem de dir que aquesta persona ens deixa, en acabar el curs no la tornarem a veure impartint classes, ni al nostre centre ni a cap altre, perquè es jubila.

És una gran llàstima que marxi ja que amb ella tot resulta més fàcil. No cal dir-vos qui és aquesta persona, perquè tothom sap de qui estem parlant, però per si algú encara no se n'assabentat, ella és la Rosa Vilaró.

La trobarem a faltar molt; és una pena que els futurs alumnes no tinguin l'oportunitat de conèixer-la ja que és una gran professora a més d'una gran persona.

Saida Boufouss- Noemí Peña

Alumnes de 4t d'ESO

Agenda

Colònies

- ⇒ Els dies 8,9 i 10 de març els alumnes de **2n. d'ESO**. L' Espluga de Francolí.
- ⇒ Els dies 24,25 i 26 d'abril els alumnes de **3r. d'ESO**.
- ⇒ Els dies 21,22,23,24,25 de maig els alumnes de **4t. D'ESO**. París.

Colònies de 1r d'ESO

Sortides

- ⇒ El dia 14 de febrer els alumnes de **1r. i 2n. de Batxillerat**. Xerrada de creació d'una empresa. (BCN)
- ⇒ El dia 17 de febrer els alumnes de **1r. ESO**. Gavà.
- ⇒ El dia 2 de març els alumnes de **3r. ESO**, van anar a la Sala.
- ⇒ El dia 2 de març els alumnes de **1r de Batxillerat** van visitar el Museu Arqueològic.
- ⇒ El dia 13 de març els alumnes de **1r. ESO** van anar al Palau de la Música.
- ⇒ El dia 14 de març els alumnes de 4t. ESO Sortida al cine:
 `` Negocios Ocultos ``.
- ⇒ El dia 20 de març sortida dels alumnes del **CV4 de francès**.
- ⇒ El dia 21 de març **trobada juvenil**. Vilafranca.
- ⇒ El dia 24 de març els alumnes de **1r. i 2n. de Batxillerat** sortida a la Caixa de Sabadell.

Concert fi de curs

Altres

- ⇒ Exposició de màgia a la biblioteca per els alumnes de **1r i 2n. ESO**
- ⇒ Dia de la Diversitat, el 29 de març.
- ⇒ Setmana de l'Ensenyament, del 8 al 12 de març.
- ⇒ El dia 10 de maig, revisió bucodental **1r de ESO**.
- ⇒ El dia 21 de abril, es va celebrar el dia de Sant Jordi.
- ⇒ El dia 24 de maig els alumnes de **1r** faran una sortida a la Escola 25 de Setembre a la exposició: Escoles d'altres mons.
- ⇒ El dia 30 de maig representació de **l'obra de teatre per nostres alumnes a La Sala**.
- ⇒ El dia 2 de juny **Festival final de curs**. Hi intervenen alumnes i alguns professors. Lloc: **La Sala**

Viatge fi de curs de 4t d'ESO

Notícies

...musicals, tot commemorant el 250 aniversari de Mozart

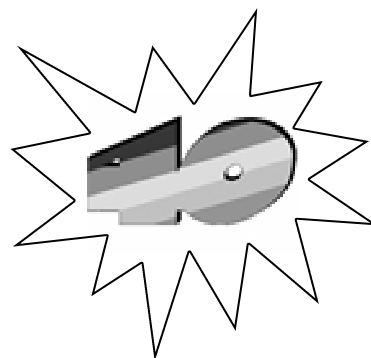
Com es fan les llistes de “Els 40 principals”?

Per preparar les llistes dels discos més venuts, el programa convoca cada setmana una reunió oberta a totes les companyies discogràfiques en la qual també participen representants de la cadena procedents de totes les emissores.

Escolten les novetats i decideixen per votació quines cançons han d'entrar la setmana següent en la secció de novetats, que s'anomena candidats, i quantes vegades al dia ha de sonar cada cançó a la ràdio. En aquesta mateixa reunió s'elabora la llista dels 40, a partir de dades de vendes i d'altres informacions que mesuren l'interès dels oients per una cançó. Els discos s'estan a la secció de candidats durant vuit setmanes per donar als oients l'oportunitat d'acostumar-se a les novetats.

Després d'aquestes vuit setmanes, segons l'acceptació que hagin tingut, les novetats s'integren a la llista dels 40 principals o bé desapareixen.

Els discos s'estan a la secció de candidats durant vuit setmanes per donar als oients l'oportunitat d'acostumar-se a les novetats. Després d'aquestes vuit setmanes, segons l'acceptació que hagin tingut, les novetats s'integren a la llista dels 40 principals o bé desapareixen.

Canvis en la veu

El canvi de veu que es produeix en els nois aproximadament entre els tretze i els divuit anys és una conseqüència del creixement: la laringe canvia, es fa més grossa i els nois en aquests processos passen a tenir veu d'home.

Les noies també creixen i la seva laringe també es transforma, però menys, i per això no noten un canvi tan intens.

Aquest canvi fou desastrós per a Joseph Haydn, el qual, per la seva bona veu i les seves dots musicals, va entrar als vuit anys com a nen cantaire al cor de la catedral de Sant Esteve, a Viena. Als disset anys va ser acomiadat, “amb tres camises velles i un abric gastat”. Aquestes eren totes les seves pertinences. Es deia que l'acomiadament va ser un càstig per haver tallat la cua de tres dels seus companys, però la causa real va ser el canvi de veu.

Extret del Llibre de text: Sèrie Liceu. Crèdit comú 2, Grup Promotor. Santillana

Informació facilitada per la professora de música, Lluïsa Beltran

Acaba una altra promoció d'estudiants

Un any més i un nou grup d'estudiants que finalitzen els seus estudis al nostre institut. Enguany els alumnes que acaben són:

Noms:

Silvia Álvarez Del Rio
Gemma Arús Fàbregas
José Manuel Camino Ruíz
Yasmina Capó Reverdin
Núria Casino Obiol
Marta Chaves Guajardo
Noemí Díaz Molins
Laura Fernández Sánchez
Marta García Pérez
Marta Giménez Bautista
Gisela Herrera Brustenga
Anna Llovet Barcelona
Javier López Caro

Laura López Lamiel
Leysy Kerly Macías Romero
Daniel Olmo Ramírez
Vladimir Pascual Brisa
Sergi Pérez Barranco
Xavier Pérez Barranco
Ares Placias Setó
Laura Puchades Fernández
Pau Puig Torres
Aida Romero Serra
Fátima Tejón Ortega
Maria Marta Valor De Moreta
Antonio Velázquez Sannicolás

A tots aquests nois i noies els desitgem molta sort i ànims en la nova etapa que emprendran a partir de poc, ja sigui en la continuació dels seus estudis, o bé en la dedicació plena a l'ampli camp del món laboral.

Felicitats a tothom !

*Justine Salazar
Gilbertson Hoyos*

Festivitat de Sant Jordi

Enguany s'han presentat poques obres al concurs literari; només hi ha hagut 11 treballs. Malgrat això, alguns escrits guardonats són d'una certa qualitat, principalment pel que fa a contingut temàtic tractat. Vegeu-ne el resultat i gaudiu de la lectura de les obres a les quals es va atorgar el premi.

Els representants del jurat foren:

Pepi Guardiola

Carmina Palomino

Maribel Tarrés

Lydia Viquiera

Els guanyadors del concurs literari han estat:

1r Nivell

Accèssit. *El amor después de la muerte.* Iván Peralta, 2n ESO.

2n Nivell

Poesia

Accèssits. - *El amor.* Paco Gea 3r.ESO

-Marc Pérez, 3r.ESO

Prosa

1r premi. *La rosa de Sant Jordi.* Aura Turu, 4t ESO

3r Nivell

Poesia

1r premi. *Tàtuic.* Pau Puig, 2n.Batx.

2n premi. *Vuela al cielo.* Pau Puig, 2n.Batx.

Prosa

1r premi. *Diagnóstico: loca.* Noemí Díaz, 2n.Batx.

2n premi. *Port Camarat.* Daniel Alarcón, 1r, Batx.

EL AMOR

Con tus ojos y tus labios

Mi corazón has llenado,

Con tus miradas y besos

Lo has colmado.

Mis ojos delatan amor,

Mis labios, ternura.

Amarte, mi locura.

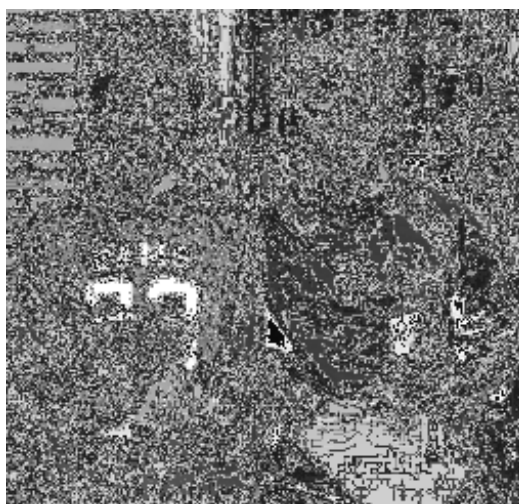
Quererte, mi pasión.

No lo llames obsesión

Mi capricho, mi atracción,

Simplemente llámalo: amor.

Paco Gea

LA ROSA DE SANT JORDI

Feliç Sant Jordi vida,

Com estàs? Com ha anat l'any? T'he trobat molt a faltar noia... La teva família t'envia records! Tots et trobem molt a faltar... però sobretot en Nil, el teu nebot, és un noi súper energic i simpàtic, ara s'ha apuntat a bàsquet perquè diu que vol arribar a jugar tan bé com tu i ser entrenador. M'ha demanat que et digui si podràs animar-lo i observar-lo des del cel perquè ell ho farà per tu, perquè estiguis orgullosa d'ell.

Estic segur que siguis on siguis no et perdràs cap dels seus partits. És fascinant com t'estima i t'admira, sempre em pregunta on ets, que si ens pots veure, que si encara ens estimes o si ens trobes a faltar... Jo a tot li responc que sí i ell es posa content. Ja l'he enxampat varies vegades parlant-te en veu alta quan és al llit o al lavabo, quan creu que estàs sol... t'estima molt, creu-me!

Em sembla que aquest any ha estat el més dur... L'altre dia vaig trobar la fot, aquella foto que ens vam fer l'estiu abans de que ingressessis a l'hospital. La que em vas dedicar uns dies abans de marxar. La tenia amagada, perquè sempre que la mirava els ulls se m'omplien de llàgrimes i quan la vaig trobar l'escena es va repetir. Em costa molt assumir que ja mai ,és no em tornaré dormir mirant-te la cara, ni que jo em llevaré al teu costat...

A vegades penso que la vida és molt injusta, qui o què decideix quant moriràs? Demà per un accident, l'any que ve per una malaltia o als 95 de vellesa? Quan es decideix el moment de la mort d'una persona? I a tu et va tocar als 25 per un tumor cerebral.

I ni jo ni els metes ho vàrem poder impedir...

Ara ja fa tres anys i encara no ho he superat, per què t'estimo com el primer dia! Espero que tu no m'hagis oblidat... Tu per mi encara no has mort, físicament sí, això és indubtable, però encara ets en els meus pensaments, en els meus records i això em manté viva, en certa manera, dins meu; et manté viva dins els teus familiars i amics; et manté viva dins de tots els nostres cors.

Per això tu no moriràs, no moriràs mentre nosaltres et seguim recordant. I d'això me n'encarregaré jo, jo et cuidaré des d'aquí, me n'encarregaré de què la gent et recordi i parli de tu amb normalitat com quan eres amb mi, recordant aquella gran persona que vas ser i com em vas robar el cor i te'l vas quedar.

I respecte a la rosa de Sant Jordi tampoc et preocupis, l'any que ve la tornaràs a tenir aquí i així fins al final dels meus dies, perquè t'ho vaig prometre quan eres a l'hospital.

Sant Jordi ha estat des de sempre la teva festa preferida i no sé si fou casualitat o cosa del destí que el dia de la teva mort fos un 23 d'abril. Vaig arribar amb la rosa i tu ja havies marxat, no et vas esperar a que te la donés. Va ser culpa meua, hauria d'haver anat més ràpid a buscar-la... per això allà mateix et vaig jurar que mai més no et tornaria a faltar la teua rosa...

I aquí estic escrivint-te la tercera carta, i així quan acabi portar-te-la com he fet i faré sempre. Res impedirà que l'any que ve te la torni a portar.

T'estima i et recorda

Mat.

Aura Turu

TÀTUIC

*Sol,
al bell mig de la negra,
de la fosca que m'empeny,
de la ciutat que m'imita i vomita
sense sostre, sense seny.*

*Un boig més, què hi farem!
Però camino cara al cel
camino sense tenir camí
sense vida, sense res.
Sóc lliure, vull riure
Sóc lliure, vull viure.*

*Un nou llum s'apaga.
Curiós.
Mai m'havia imaginat que fos
en la morta carícia de ciment
on per fi trobaria la meva ment
la mort buscada,
la pau desitjada.*

*Em moc
sol en mig de la ciutat
de les falses llums,
on hi ha inseguretat,
on no hi manca res,
on la vida és mort i la mort
és el vent.*

*Mira la llum:
Oi que és maca?
Mira la llum.
Què hi busques tan lluny?
Per què l'estrella que brilla
de mi se'n recorda?
I tot travessant el sostre
es posa a dormir.
Aquí. Amb mi.*

*Mira la llum
Què hi falta a la ciutat?
Mira-la et dic!
Mira-la a prop i veuràs
que no és ja llum daurada
sinó morta, ofegada.
Veuràs que a la ciutat
no hi ha llum ni veritat.
Veuràs la mentida personificada.
Veuràs que s'ha apagat la llum,
perquè alguna cosa manca.
Perquè m'hi manques tu.*

Pau Puig

VUELA AL CIELO, MARIPOSA

*Luz bella, a los matorrales
tu vida diste; y darás
a los prados celestiales
tu inocencia, tu final.*

*No es más bella ya la rosa
por ser bella, sino hermosa.
Tu espina, mi sangre roja.
Vuela al cielo, mariposa.*

*Porque pronto has de caer
como estrella sin amante
en un bello atardecer,
caerás por no buscarte.*

*Y hallarás pronto el final,
el que siempre acaba mal,
de esta loca bacanal
que es la vida sin frenar.*

*Por eso hija, mariposa,
calla y oye mi cantar
porque, ésta, es la hora
en que él te ha de cazar.*

*Vendrá armado con sus redes,
con mentiras y con mieles
en sus labios que no debes
siquiera tocar. Sé fuerte!*

*Por eso ahora vuela libre
más allá del vasto cielo,
del vasto mar que no viste.
Mariposa, alza el vuelo!*

*Y recuerda que el exceso
de soberbia y ciegos besos
de avaricia y de deseo,
te convierten en su reo.*

*Como reo vivirás,
como esclava de tus alas.
Esto no es la libertad,
es la muerte de tu alma.*

*Se giró la mariposa
con sus alas tan sedosas,
su mirada tan furiosa,
su voz cierta y temblorosa:*

Especial Sant Jordi

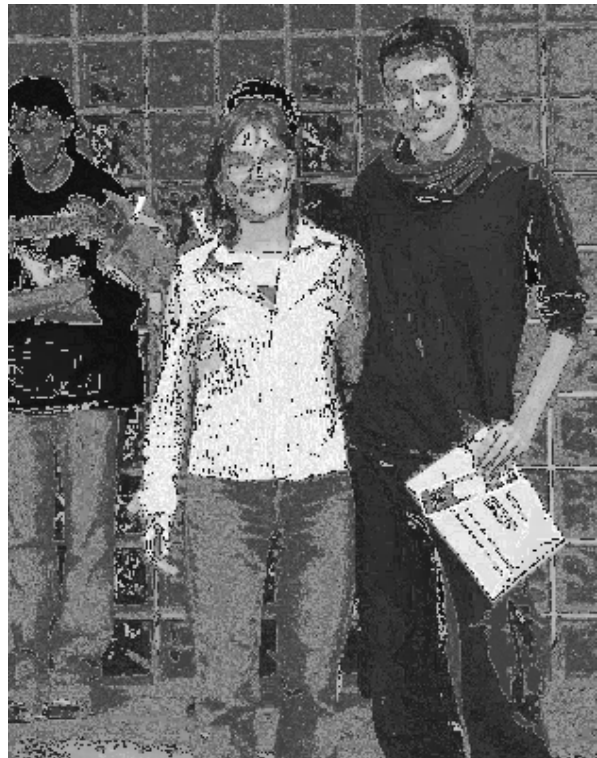
"Deja ya de hablarme así,
soy hermosa, libre y mía,
soy la rosa que morí
y me he rendido a la risa!

A los ríos y a la brisa
a los vientos de alegría,
a la muerte negra y fría.
Soy la esencia de la vida!"

Bella y muerta criatura
que reposas en mi abrazo
te daré la sepultura
que te negó el ser humano.

No es más bella, no es más rosa,
pero sigue siendo hermosa.
Tu espina, mi sangre roja.
Vuela al cielo. Mariposa...

Pau Puig

DIAGNÓSTICO: LOCURA

Una pregunta muy común: <<¿Cómo estás?>>. Me la preguntan una y otra vez. Una pregunta tan tonta, cuando es evidente su respuesta: <<Loca>>. Pero nunca lo contesto, simplemente porque la gente no quiere oírlo. No siempre lo más fácil es lo mejor. Así que asumo tontamente que no va por ahí la pregunta y decido responder que “Bien”. Y entonces se quedan contentos, satisfechos.

<<Ser o No ser, esa es la cuestión>> Ya lo decía Shakespeare...

Decido el Ser, cuando no quiero ver, cuando prefiero la ignorancia, cuando activo el mecanismo de defensa de la locura para no enfrenarme a mis miedos, a lo que me duele, a saber. Y entonces en mi mundo me protejo, yo soy el rey, un emperador, un faraón, hasta Walt Disney. Soy su inventor. Todo lo decido, por que sólo yo tengo el poder.

Y vuelvo a decidir Ser, porque mi mundo es bonito, porque escucho música, y en todo resuena. Dicen que mi cabeza, mi mente, la crea. Mi mente, el Dios de mi mundo. Y me llaman loca entonces, por que allí creo melodías jamás oídas. A Beethoven lo llamaban genio cuando se quedó sordo y hacía lo mismo para componer. Pero a mí me llaman loca.

El desprecio... por eso decidiría el No ser, el no estar loca. Duele, pero cuando me pongo mi máscara ya no lo siento, no lo oigo, no lo veo.

Locura.

Me miro en el espejo y no me encuentro; me miro en los ojos de la gente y no veo mi reflejo. Estoy tan honda, tan escondida, con tanto miedo a salir que sigo allí.

Sólo una mirada dulce, una mirada con amor, es capaz de penetrarme. Y en ese agujero negro donde estoy escondida se hace una luz de claridad. Y cuando no sólo me miran, sino que me aman, alguien se asoma al pozo de mi alma, me estira la mano y hasta me alcanza. Por fin.

Alguien que me quiere cuando yo rehuyo y no me quiero ni a mí. Ese alguien me hace salir, por su amor. Entra en mi locura para salvarme. Quiere todo lo que yo odio, pero cuando él ama, yo amo. Por eso ando, por eso salgo. Por eso, amor y locura, van siempre de la mano.

Noemí Díaz

PORT CAMARAT

Els vilatans, enfurismats, havien pres la Plaça Reial de Port Camarat amb torxes a les mans i al crit de "Mort al rei Vicenç!" Poc quedava per que trobessin una entrada feble al palau i acabessin amb la poca guàrdia reial de la que el rei Vicenç disposava. Portava estona mirant aquest terrible panorama, fins que es va girar d'esquenes al finestral i va dir a la seva muller:

-Estimada... això és la fi.

-Vicenç, no diguis això! La guàrdia ens portarà a un lloc segur!

-La guàrdia! —es va desesperar el rei- La guàrdia s'ha unit al poble! Som aquí dalt sols. Tu, jo i el bebè.

-Digue'm que el poble repensarà, Vicenç...

El rei no va ser capaç de mirar-la als ulls així que va dirigir la mirada al ventre prenyat de la seva esposa, del qual sortiria el proper rei de Camarat i les Illes Mediterrànies. O això pensava fa un mes enrere.

Prop seu, hi havia paper, una ploma i un tinter per sucar. Va començar a escriure, amb una empenya que la reina mai li havia vist.

Port Camarat, Illa de Camarat

11 d'Octubre de 1471

Jo, Sa Majestat Vicenç III d'Engordany, vull deixar escrit el meu últim testimoni abans de la meua molt segura mort.

El poble ho oblida tot. El poble viu al dia a dia. El poble es preocupa de Déu i de tenir menjar suficient per fer un àpat al dia.

Quan vaig pujar al poder succeint el meu pare, Cristòfol IV d'Engordany vaig prometre reformes. Moltes reformes, per a les que utilitzaria els experts més savis en cada matèria. Vaig prometre reformes agràries i la construcció de mines a aquesta illa. I ho vaig fer. Els nostres cereals i metalls van omplir els ports mediterranis com avui ho fan. Mon pare havia començat unes campanyes marítimes per a la conquesta de la Mediterrània i jo vaig continuar el seu somni. A costa d'això, els constructors de vaixells de Port Camarat i Badia Bàstia van treballar de sol a sol per aconseguir la flota de cuirassats, fragates i galeres de guerra que farien rendir-se a Camarat totes les illes de la Mediterrània i arribar a aconseguir ser la potència comercial que un dia vaig somiar. Però al poble no més li va importar que tragués diners al bisbat de Camarat, i per això em van començar a mirar malament.

Vaig proposar una xarxa de duanes marítimes i amb els meus consellers, vam aprovar un impost especial que gravava els articles de luxe. Tot això va omplir les arques del regne. Amb aquests diners i recursos que obteníem del comerç, vaig poder portar a terme un ambiciós programa de construcció, i les carreteres, hospitals i universitats van començar a florir pels meus dominis. El poble no va estar-hi d'acord, ja que a les universitats s'hi ensenyaven matèries que ells consideraven "satàniques", mentre que als hospitals, els estudiants havien de seccionar cossos humans, cosa que va contra la fe catòlica.

El meu gran error va ser la gran retallada de finançament a l'església de Camarat i el meu enfrontament amb el bisbe, que em va portar davant el Papa, a Roma. Vaig ésser excomunicat de l'església, tant jo, com la meva família. I aquí començaren els problemes, perquè al poble no li agrada un governant que no pertany a la seva estimada Església Catòlica.

Les revoltes se succeïren, primer a les illes més llunyanes, com Rodes i Creta i els rumors que em titllaven d'heretge i de mantenir "relacions" amb jovenets corrien com la pólvora, mentre ningú es fixava en els avenços socials i tècnics que tenien davant els ulls. ¡La majoria de nobles feien anar els seus fills a missa en lloc de les escoles fundades durant les tres últimes generacions de la meva família!

Vaig governar amb els ideals apresos junt al meu pare, i aquests ideals xocaven de front amb els del bisbat i, per tant, de l'església. Entre governar per al poble i governar per a Déu vaig optar pel poble. I així m'ho agraeixen. No importa que les nostres pells competeixin amb les de l'Extrem Orient o que amb els nostre metalls es fabriquin les espases

que després els anglesos enfonsen al cor dels escocesos; els sectors catòlics el regne van fer córrer rumors i explicar mentides sobre la meua condició d'heretge i poc a poc va anar caient a trossos la meua obra.

Aprovo per Decret Reial les pràctiques d'anatomia amb cadàvers humans I ningú vol aprofitar els avenços ortopèdics a partir d'aquí. Els meus arquitectes projecten un barri fora de les muralles amb carrers regulars i amples i ningú vol viure fora de les muralles per por a atacs dels enemics.

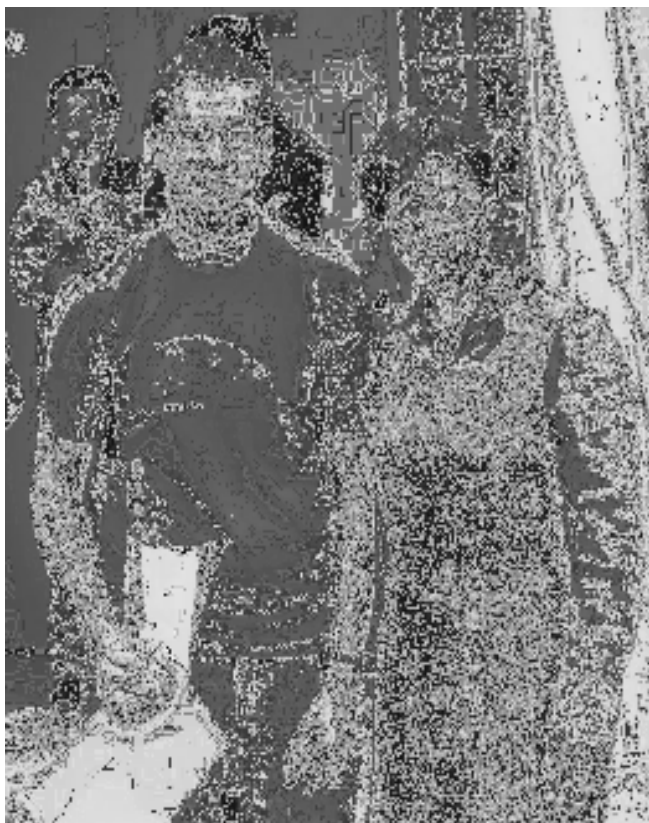
Deixo aquesta nota als futurs reis que hi hauran després de mí. Governeu per a Déu, no pel poble, i el poble serà feliç.

Firmat: Sa Majestat Vicenç III d'Engordany, rei de Camarat, Arxiduc de Sardenya, la Petita Sicília i les Illes Balears i Duc de Malta, Rodes, Creta i l'arxipèlag De les Illes Egees.

En aquell precís moment, la multitud enfurismada va esbotzar la porta i varen entrar dins la cambra. Una part dels seus components es van llançar sobre la reina i van començar abusar d'ella, mentre que una altra part es va dirigir al rei Vicenç per tombar-lo al terra i començar a propinar-li puntades de peu. El rei no sentia ben bé el que deien, però parlaven d'ell com si parlessin del dimoni. El pitjor era que les bótes que ara mateix li feien mal, estaven fetes de pell de Camarat, i els ganivets que sostenien havien estat forjats pels ferrers del centre de la vila.

La seva pròpia creació l'estava destruint.

Daniel Alarcón

Breve historia del Barcelona

El Barcelona Sporting Club fue fundado el 1 de Mayo de 1925 en Guayaquil. Su primer Presidente fue Carlos García Ríos, ecuatoriano, y el primer Presidente Honorario Castells, de origen catalán. El nombre de Barcelona fue puesto por los jóvenes del Barrio del Astillero en agradecimiento al apoyo que inmigrantes catalanes dieron al club en sus comienzos.

Los colores iniciales del Barcelona fueron: camiseta negra con vivos blancos, pantalones blancos y medias negras. El equipo ganó el ascenso a primera división el mismo año de su fundación.

Durante algunos años el club participó en béisbol, boxeo, atletismo y ciclismo, obteniendo varios títulos, pero fue en fútbol que logró su primer campeonato de primera división en 1960, último año del amateurismo. En esa época su uniforme era de camisa amarilla con vivos rojos, pantalón y medias negras, que con ciertas variantes se mantiene hasta ahora.

Estadio: Monumental

Palmarés:

Campeón de Guayaquil: 1950, 1955, 1961, 1963, 1965, 1967

Campeón Nacional de Ecuador: 1960, 1963, 1966, 1970, 1971, 1980, 1981, 1985, 1987, 1989, 1991, 1995, 1997.

Alineación:

- *Director Técnico:* Rubén Insúa
- *Porteros:* José Cevallos, Edwin Villafuerte
- *Defensas:* Roberto Trotta, Dannes Coronel, Wilson Carabalí, José Corozco, Mariano Mina, Luis Ortiz, Fricson G. Tenorio, Geovanny Caicedo, Marcelo Fleitasx.
- *Mediocampistas:* Edwin Tenorio, José Chatruc, Ángel Escobar, Daniel Garrido, Piter Villegas, Luis Gómez, Humberto Mina, Cristian Quiñónez, Leonardo Soledispa, Edwin Tenorio, Mauricio Hurtado, José Gavica.
- *Delanteros:* Iván Kaviedes, Xavier Angulo, Dany Vera, Rodrigo Texeira.

• *Página Web:*

<http://www.futbolecuador.com>

Justine Salazar

Gilbertson Hoyos

Londres: Una ciutat molt especial

Uffff, Londres, no sé com definir-te. Jo diria que és com un poble immens. La gent s'imagina Londres amb gratacels, contaminació i molta pobresa, però la veritat és que, com he dit abans, és com un poble, un poble de 10 milions d'habitants. Quasi tot són casetes arreglades i cada carrer és con un món respecte el carrer del costat. El nivell econòmic és bastant alt; això es reflecteix només sortir al carrer, pels cotxes, per la roba, per les botigues que hi ha al centre, etc.

Si ens referim a l'arquitectura i a l'urbanisme també és una ciutat molt atractiva. No només hi trobem el Big Ben o Buckingham Palace sinó que també Carnaby Street o el Parlament. Hi ha extensos parcs verds enmig de la ciutat que la fan més bonica.

El transport està molt més ben muntat que a Barcelona. No caminaràs més de dos minuts sense veure un dels típics autobusos vermells de Londres o una estació de metro.

També m'agradaria destacar que pel que vaig veure allà la gent era molt tranquil·la i educada.

El pitjor de Londres és el fred horrorós que fa allà i el pèssim menjar que hi ha, ja que no trobaràs res més que burguers, Mc donalds o pizzeries de poca qualitat.

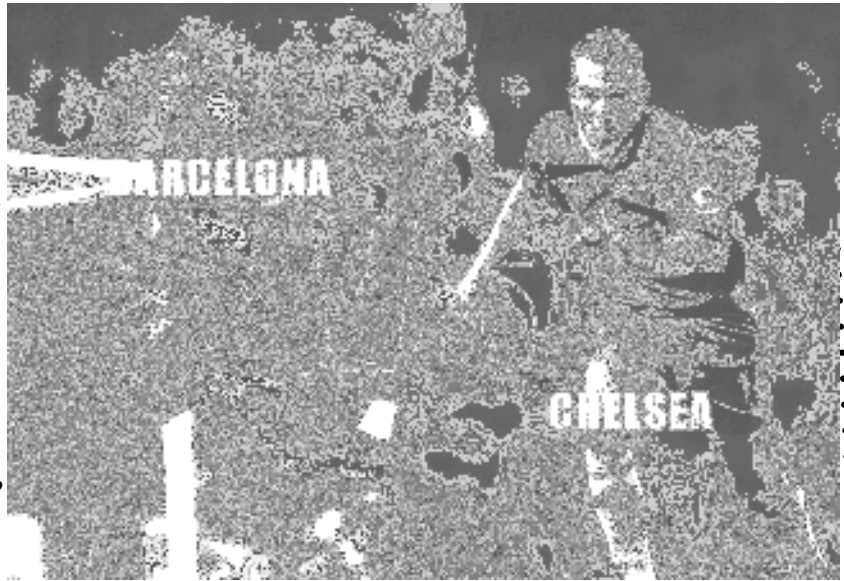
I també cal destacar negativament els preus, tot és molt car. Uns preus desorbitats que dificulten bastant el turisme.

El partit

La tarda abans del partit va haver-hi una concentració d'aficionats blaugranes a Trafalgar Square. Almenys hi havia unes 1500 persones cantant cants típics del Barça. D'allà vam anar als autobusos que ens havien de portar a l'estadi del Chelsea.

La primera impressió del camp va ser espectacular, és una obra arquitectònica més que un camp de futbol. A la rodalia del camp hi havia moltíssima vigilància i vam haver d'aparcar l'autobús a 15 minuts del camp per raons de seguretat, per si hi havia problemes amb els aficionats del Chelsea. Després per entrar ens van fer doble inspecció anti-metalls, però vam poder entrar.

L'ambient a la zona dels seguidors blaugranes era impressionant, des que els jugadors van sortir al camp a escalfar i a l'hora del partit encara ho era més. Però el que sí que va ser espectacular van ser els seguidors del Chelsea que al principi del partit es van posar a cantar amb les banderes el seu himne. Allò sí que posava els pèls de punta. A més també cal destacar que eren molt educats i que l'únic que feien era animar el seu equip, no com altres.

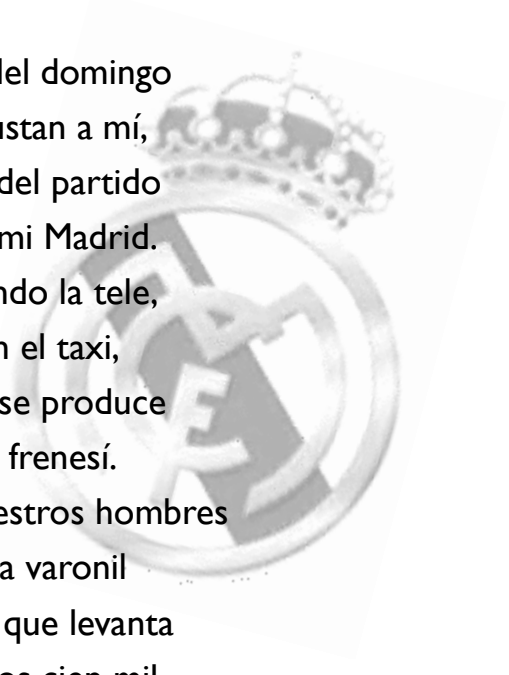

El partit com ja sabeu tots va ser vibrant, quan el Chelsea va fer el gol, el camp semblava que s'ensorraria pels salts dels aficionats, però no-saltres vam seguir animant i al final ens va arribar la recompensa pels dos gols del Barça. Allò va ser una festa, tots els del Chelsea muts i no-saltres saltant com bojos. A falta de 5 minuts pel final es va sentir per megafonia, en català, que ens havíem d'esperar mitja hora després del partit per sortir del camp pels mateixos motius de seguretat que quan vam entrar.

Alhora de sortir, molts membres de la policia ens escortaren fins a la zona dels autobusos, ja que veies els aficionats londinencs esperant a les portes dels pub's a que passéssim, però al final no va passar res greu. El viatge de tornada als hotels va ser molt tranquil i a més amb la victòria al sac, el més important. **BARÇA!!!!**

Ferran Pascual
4t.ESO

REAL MADRID

Son las tardes del domingo
Las que me gustan a mí,
Son las tardes del partido
Cuando juega mi Madrid.
En el bar mirando la tele,
Y la radio en el taxi,
Y en el campo se produce
El más puro frenesí.
Cuando uno de nuestros hombres
Con potencia varonil
Marca un tanto que levanta
Del asiento a los cien mil
Espectadores que han ido
A nuestro equipo a aplaudir.
Tras el gol toman aliento,
Dejan del pecho salir
Un grito que rompe el aire
De ese domingo febril:
Vivan nuestros jugadores.
La afición está feliz,
Por defender los colores
De nuestro equipo, el Madrid.
Estamos tan encantados
Que aplaudimos de perfil.
Hala, Madrid! Hala, Madrid! Hala Madrid!

Aportació d'Abigail Valverde 1ª

“Un hort a l’institut”, un variable original

Des que vam començar aquest nou curs, com tots els altres, els alumnes de 3r d'ESO havíem d'escollir un dels tres crèdits variables que els professors ens oferien.

Jo, al principi, no ho vaig escollir però al segon trimestre molts dels meus companys m'ho van recomanar: es tractava d'un variable que es deia Un hort a l'institut amb el qual els alumnes podíem aprendre totes les seves activitats de l'ofici de pagès, com ara

la preparació de la terra, el rec, la recol·lecció dels productes que anteriorment havíem plantat, podar diversos tipus d'arbres i moltes coses més. La qüestió és que em vaig inscriure de seguida en aquest crèdit.

Al principi de tot, com era el mes de gener i feia fred, vam fer uns petits tallers d'interpretació teatral. Em vaig il·lusionar moltíssim alhora d'interpretar el monòleg de Hàmlet “Ser o no ser” o llegir en veu alta obres amb argument intrigant.

Després, a mesura que ens anàvem apropant al bon temps el professor, Xavier Alcácer, ens va explicar de forma breu i generalitzada les activitats o projectes que anàvem a fer a partir d'aquell dia. A l'endemà vam començar a sortir a l'espai que hi ha darrera l'institut, per començar a fer la nostra part de l'hort. Vam plantar tulipes, patates, moniatos i a més vam arreglar el terreny que per causa de les pluges s'havia fet mal bé.

Jo m'emporto de l'hort molta informació sobre el treball dels pagesos, que per cert és molt dur. Hem après les tècniques per podar de la manera més efectiva segons els tipus de plantes (com els rosers) o arbres (cirerers, ametllers, etc.) així com quan s'ha de regar i per últim, i més important, a respectar la natura i el medi ambient.

Per si un cas algú no s'ho creu, hem obtingut del primer hort quantitat de verdures i hortalisses, i pel meu gust, boníssimes. L'hort és un variable que val molt la pena!!!

Sergio Enciso

3r. ESO

Traición

Esta es la breve historia de una traición entre dos personas que una vez fueron amigos y compañeros de guerra. El nombre de uno de ellos era Edurnie, el del otro Ferocle. Los dos eran de nación griega en la época de Alejandro Magno, rey de Grecia. Ambos era capitanes de un mismo ejército que habitaba cerca del mar Egeo, que luchaba kilómetros al norte donde se encontraba una de las ciudades más poderosas del mundo conocido, Troya, ya prácticamente olvidada y desaparecida.

La cuestión fue que uno de los dos capitanes, Edurnie, era cada vez más prestigiado por sus grandes batallas que hacía en campo persa. Sus soldados le elogiaban por sus estrategias, aunque siempre que después le alzaban en vuelo, les decía que no lo habrían conseguido sin la ayuda de su fiel amigo Capitán, a la vez que estratega de su legión. Éste después de la batalla, hacía enviar una carta a Alejandro que él y su compañero habían logrado otra gran victoria para su Rey.

Aquella noche en el campamento, mientras Edurnie y Ferocle dormían, murieron cinco hombres. A la mañana siguiente se supo lo ocurrido. Todos estaban desconcertados, nadie se había levantado aquella noche para nada....excepto Edurnie que dio la casualidad que se había levantado para hacer sus necesidades....nadie se lo podía creer... hasta que Ferocle mostró un pergamino escrito en árabe...dedujo que era un mensaje para avisarles de su situación y que los persas pudiesen atacarles. Nadie al principio se lo podía creer, pero Ferocle dando largos argumentos de convicción, al final los soldados le creyeron.

Ya en la ciudad de Atenas, pronto comenzó a tener su juicio justo por lo que ellos llamaban ya traición al rey de Grecia. En su no muy largo juicio, decidieron ahorcarles a unos cuantos kilómetros de distancia de Atenas, y castigar así a los que le siguiesen, y aquel que hiciese el intento de enterrarle y darle bendición sería castigado con la muerte.

A su esposa (Dorotea) e hijos (Praclomio e Isis) decidieron solamente desterrarles, pero Ferocle les pidió clemencia y decidió pedir el traslado de su familia a su casa, ya que ellos no tenían la culpa de tener un esposo y padre como el hombre que se hacía llamar Edurnie. Aunque su mujer e hijos no querían ir con él, tuvieron que ir a la fuerza. Al día siguiente antes que se llevasen a Edurnie, Ferocle se le acercó y le dijo estas palabras:

- Goza de tu muerte y esperanzada vida mientras haré que tu mujer tenga cada día hijos conmigo, y mientras que tus hijos los venderé como esclavos que son, para otra gente. Ríe.

- Nos veremos en el inframundo.

Después de estas palabras, los guardias se lo llevaron. Luego le dieron muerte. Al cabo de unos días, Dorotea acabó quitándose la vida por el sentido de culpabilidad que tenía por haber dejado que matasen a su marido y vendiesen a sus hijos como esclavos.

Meses más tarde, se supo que todo aquello fue mentira e inventado por celosía y envidia de Ferocle hacia Edurnie. Por traición hacia su nación y compañero del ejército, se le castigó duramente a setenta y cinco latigazos en la espalda y después desterrarlo ya prácticamente muerto. La familia de Edurnie fue acogida por la diosa Atenea, mientras que Ferocle, por el rey y dueño de los muertos, Hades.

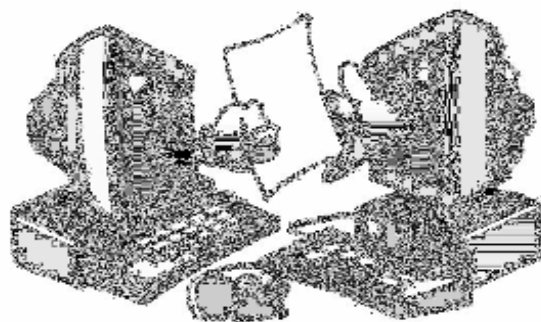
El ciego, sordo, mudo.

1º Bachillerato

Els cicles formatius

De 2.30 a 8.00 de la tarda, els alumnes de cicles formatius es reuneixen a les noves aules instal·lades al centre.

El canvi de situació de l'institut ha fet possible després d'un llarg procés, que s'instal·lés el cicle formatiu de grau superior.

Tant el cicle formatiu de Grau Mig, com el Grau Superior, disposen de més recursos informàtics des d'aquest curs escolar: 3 aules d'informàtica amb un ordinador per alumne, un taller de hardware per a muntatge i desmuntatge d'equips i un laboratori de xarxes anomenades aula Cisco, amb material de la companyia informàtica Cisco.

Joves de més de 16 anys van a secretaria del centre per fer efectives les seves matrícules, per poder accedir a aquests cursos d'ensenyament no obligatori.

Aquests cursos són una bona opció per a aquells joves que un cop finalitzats els estudis obligatoris volen iniciar estudis especialitzats i la preparació a una professió concreta, en aquest cas, tècnics en informàtica.

L'accés a la universitat també és possible des del cicle formatiu de grau superior, sense haver de realitzar proves d'accés. A més, accedint a determinades carreres universitàries, queden convalidades algunes assignatures dels primers cursos.

Per accedir a cicles formatius de grau superior s'ha d'haver cursat un cicle formatiu de grau mig i aprovar les proves d'accés a cicles de grau superior, o bé accedir directament des del batxillerat.

Aquests cicles que es cursen al centre tenen una durada de 2000 hores incloent les hores que fan de pràctiques a les empreses, que són unes 300 hores.

Nuria Montolio

Professora de Cicles Formatius

La por del treball de recerca

Un any més els alumnes de segon de batxillerat entreguen els seus treballs de recerca i els exposen els dies següents davant el jurat.

Per qui no sàpiga què són podem dir que es tracta d'un treball d'investigació en què l'alumne ha treballat durant un any aproximadament, ajudat per un tutor assignat.

El problema és que molts alumnes tenen por de cursar batxillerat pel fet d'haver de realitzar-lo. I no només de fer-lo sinó d'exposar-lo; encara que la majoria d'alumnes tenen més por del fet de crear-lo, ja que has de buscar informació a diferents llocs: enquestes, enciclopèdies, bases de dades,... tot amb fi de verificar el que estàs dient. I l'exposició ja tens la base i els coneixements a més pots utilitzar diapositives, vídeos, transparències... tot amb fi d'explicar el teu treball en el temps limitat del que disposes.

A què ve aquesta por?

El treball és una assignatura més del batxillerat consta de 2 crèdits i és el 10% de la nota total del batxillerat. Com totes les assignatures si no s'aprova no es pot superar aquests estudis i s'hauria de repetir el treball. A diferència d'altres assignatures no s'ha d'estudiar res, només redactar la informació buscada sobre el tema escollit i concretar-ho. D'aquesta manera, es molt difícil suspendre'l.

El fet d'exposar-lo davant el tutor i dels professors val un 15% de la nota del treball, la resta està en el tema i el contingut. El tema l'escull tu, ja sigui de les propostes esmentades en el dossier que et lliura el tutor abans de començar el treball, o bé alguna inquietud teva, que tinguis coneixements i que te'l deixin fer.

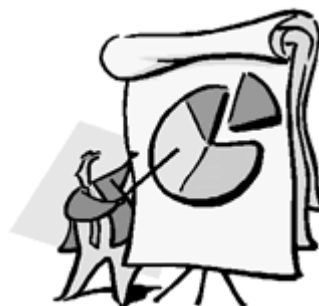
Si és aquesta última possibilitat s'haurà de proposar al tutor i si ell ho accepta, llavors el tema és teu.

La majoria dels alumnes agafen un tema específic del seu batxillerat i dels seus interessos futurs, bé perquè tenen coneixements bàsics o perquè el seu futur tindrà a veure amb aquell tema.

Els alumnes durant el desenvolupament de les hipòtesis tenen la sensació d'estar desbordats per la quantitat que volen fer, per això se solen descentrar del tema, i no es concreta en el tema proposat. Aquest fet sol baixar la nota, ja que no s'ha de fer una pila de papers per treure bona nota, sinó saber informar concretament.

Després de fer el treball és pot dir que se sap coordinar i elaborar un treball que per a ells és satisfactori i a més consoliden les idees bàsiques i amplien els seus coneixements.

Finalment es solen presentar a concursos de recerca com el premi Miquel Segura. Aquests últims anys podem dir que els nostres alumnes i companys ens han deixat en una molt bona situació, ja que alguns d'ells han resultat premiats.

Sandra Fernández

Entrevistes

... a els músics de l'IES l'Estatut

Nom: Ariadna Figuerola Orte

Edat: 16 anys

Estudis: Batxillerat

Instrument: Guitarra elèctrica

Concert fi de curs

1.- Quin tipus de música t'agrada?

M'agrada el rock espanyol i l'ska.

2.-Quan fa que toques aquest instrument?

Dos anys.

3.- Toques algun altre instrument? Quin?

No.

4.-T'agradaria dedicar-te al món de la música? Per què?

No m'importaria, gaudeixo i m'agrada tocar la guitarra.

5.-Per tocar al grup algú et va animar o va ser iniciativa teva?

Va ser una mica idees de tots.

6.-A part de tocar en les festes de fi de curs, heu actuat en altres llocs o davant d'un altre públic?

No.

7.- Com t'organitzes per tocar en el grup?

No assagem gaire però de tant en tant quedem per tocar una miqueta.

8.- El fet de tocar junts, suposa algunes dificultats?

No, ens ho passem molt bé.

9.-Fora del institut us agrupeu amb altres grups?

Sí

10.-Estudies música en alguna escola o conservatori?

No, mai he estudiat música

Nom: Bàrbara Olmo Ramírez

Edat: 17 anys

Estudis: 1r Batxillerat

Instrument: Guitarra acústica

1.- Quin tipus de música t'agrada?

Rock estatal - Punk

2.-Quan fa que toques aquest instrument?

Dos anys.

3.- Toques algun altre instrument? Quin?

No

4.-T'agradaria dedicar-te al món de la música? Per què?

No, perquè crec que no tindria futur.

5.-Per tocar al grup algú et va animar o va ser iniciativa teva?

La Ariadna em va animar a entrar en el grup.

6.-A part de tocar en les festes de fi de curs, heu actuat en altres llocs o davant d'un altre públic?

No.

7.- Com t'organitzes per tocar en el grup?

No, assagem gaire.

8.- El fet de tocar junts, suposa algunes dificultats?

No, perquè ens avenim bé.

9.-Fora de l'institut us agrupeu amb altres grups?

Sí.

10.-Estudies música en alguna escola o conservatori?

No.

Nom: Helena Milá Lapiedra

Edat: 17 anys

Estudis: Batxillerat

Instrument: Bateria

1.- Quin tipus de música t'agrada?

Rock i Pop Rock

2.-Quan fa que toques aquest instrument?

2 Anys i mig

3.- Toques algun altre instrument? Quin?

No perquè no en sé prou i perquè dono prioritat als estudis per poder arribar a la universitat.

4.-T'agradaria dedicar-te al món de la música? Per què?

No.

5.-Per tocar al grup algú et va animar o va ser iniciativa teva?

L' Ari em va animar a formar el grup.

6.-A part de tocar en les festes de fi de curs, heu actuat en altres llocs o davant d'un altre públic?

No.

7.- Com t'organitzes per tocar en el grup?

Normalment assagem un dia a la setmana però quan tenim exàmens l'ajornem.

8.- El fet de tocar junts, suposa algunes dificultats?

No.

9.-Fora de l'institut us agrupeu amb altres grups?

Sí.

10.-Estudies música en alguna escola o conservatori?

Faig classes de bateria.

Nom: Gisela Herrera Brustenga.

Edat: 17 anys

Estudis: Batxillerat

Instrument: Piano/Flauta

1.- Quin tipus de música t'agrada?

Una mica de tot però sobretot el Rock, Ska i el Pop Rock.

2.-Quant fa que toques aquest instrument?

El piano 2 anys i la flauta 9 anys.

3.- Toques algun altre instrument? Quin?

?

4.-T'agradaria dedicar-te al món de la música? Per què?

M'agradaria però per triomfar en aquest món has de ser molt bo i si m'hi pogués dedicar em decantaria per la música clàssica.

5.-Per tocar al grup algú et va animar o va ser iniciativa teva?

L' Ari és la que va tenir la iniciativa a formar el grup, ella va ser qui em va animar.

6.-A part de tocar en les festes de fi de curs, heu actuat en altres llocs o davant d'un altre públic?

No, encara.

7.- Com t'organitzes per tocar en el grup?

En teoria podem un dia a la setmana però costa que hi siguem tots, perquè sempre tenim exàmens...

8.- El fet de tocar junts, suposa algunes dificultats?

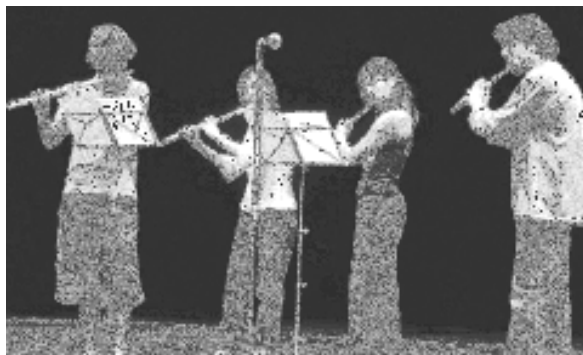
No.

9.-Fora de l'institut us agrupeu amb altres grups?

Sí.

10.-Estudies música en alguna escola o conservatori?

Vaig estudiar música, però actualment no.

Concert de fi de curs

Nom: Pau Puig

Edat: 18 anys

Estudis: Ensenyament Elemental

Instrument: Flauta de Bec (soprano, contralt)

1.- Quin tipus de música t'agrada?

Celta, Rock i Gòtica i Electrònica.

2.-Quan fa que toques aquest instrument?

7 anys.

3.- Toques algun altre instrument? Quin?

Toco una mica la guitarra.

4.-T'agradaria dedicar-te al món de la música? Per què?

Sí, perquè de la música en gaudeixo molt i vull dedicar-me a una activitat que m'ompli i m'agradi.

5.-Per tocar al grup algú et va animar o va ser iniciativa teva?

Va ser cosa meva.

6.-A part de tocar en les festes de fi de curs, heu actuat en altres llocs o davant d'un altre públic?

No.

7.- Com t'organitzes per tocar en el grup?

Quedem de tant en tant i decidim quines parts fa cadascú. Si queda bé, ho fem en conjunt.

8.- El fet de tocar junts, suposa algunes dificultats?

Sí, sobretot pel que fa al temps...no tenim com per a dedicar-nos-hi plenament.

9.-Fora de l'institut us agrupeu amb altres grups?

No.

10.-Estudies música en alguna escola o conservatori?

A l'escola de Música de Rubí.

Karla Mayorga

Andrea Rosero

...a un ex alumne de l'IES l'Estatut

Abraham Ruiz Moreno
16 anys no obté el graduat
i treballa d'administrador de finques

¿Què recordes de l' institut?

Recordo els amics, els professors, les hores d'esbarjo, etc...

¿Tornaries a estudiar per treure't el graduat escolar?

No, perquè no m'agrada estudiar. Sí, si fos necessari sí que ho faria.

¿Estàs satisfet amb el teu treball?

Sí.

¿Quant cobres?

Depèn del treball realitzat durant el mes.

¿Estàs fix en aquest treball, i assegurat?

Estic fix, però no assegurat.

¿Amb el teu sou et dona per a tot el que vols? o preferiries cobrar una mica més?

Sí, m'agradaria cobrar més.

¿Amb aquests diners ajudes als teus pares en les coses de la casa?

No, perquè ells no m'ajuden en res.

¿A part de treballar, t'agradaria estudiar alguna professió més?

Sí, m'agradaria estudiar per tenir el títol de lampista.

¿Quantes hores treballes?

Treballo 8 hores diàries, i els cap de setmana no treballo.

¿Quant temps de lleure tens?

15 minuts.

¿En el treball, teniu alguna hora de descans per esmorzar?

Sí, de 10 a 15 minuts.

¿Quin canvi has notat al deixar l'institut i començar a treballar?

Doncs, no molt; només que al treball no puc fer el que em dona la gana.

Però després de tot sé que al final de mes, cobro.

RubénPozo
Jéssica Castillo

... a un alumne de cicle formatiu de grau mitjà

¿Com et dius? ¿en quin institut has cursat l'ESO?

Marc Cama Hidalgo. Vaig estudiar a El Bullidor

¿Per què has decidit fer un CFGM? ¿T'has trobat amb el que t'esperaves?

Perquè et preparen més per al món laboral i com tampoc he pensat fer una carrera universitària doncs vaig decidir fer el CFGM . Pensava que els cicles formatius eren més fàcils, i no és així, almenys en aquest, si no estudies o no domines molt el tema no aprofites.

¿Quines habilitats i capacitats creus que es necessiten per fer un CFGM?

Tothom té la capacitat de fer un cicle formatiu i qualsevol altre cosa però has d'esforçar-te, i el principal per cursar-lo és que t'agradi.

¿Quines són les assignatures pràctiques? ¿Què feu?

D'assignatures pràctiques tenim tres. *Sistemes operatius* que muntem i desmuntem ordinadors, també instal·lem els diferents sistemes operatius que hi ha al mercat i muntem xarxes LAN amb els ordinadors que tenim per fer pràctiques. Després hi ha *Portals* que en aquesta assignatura creem pàgines web a partir del codi php i html .

I la tercera és *Base de dades* que com el mateix nom diu fem bases de dades amb SQL i Access.

En el pas de l'IES Bullidor a L'Estatut s'ha millorat molt les aules per als cicles. ¿Són suficients les instal·lacions i els equips per a la vostra activitat?

¿Per què?

Han portat ordinadors nous al centre però no és suficient. Falten encara moltes coses per tenir totes les necessitats cobertes, a *Redes* es necessita material per fer xarxes i el cables, en no tenir material doncs no es poden fer les classes i les pràctiques idònies per completar les classes amb satisfacció.

¿Quin és el vostre horari? ¿A quina hora es fa el pati, què feu a l'hora d'esbarjo?
Tots els dies de 14:30 a 20:00

El pati és de 17:00 a 17:30, alguns de nosaltres normalment anem a jugar a bàsquet a la pista que està al costat de la sala de professors i d'altres surten fora a aprendre alguna cosa.

¿Recordes alguna anècdota especialment divertida en relació a l'institut d'aquests dos cursos?

Cada moment que estic a l'institut és una anècdota divertida i no n'hi ha cap que sigui més destacada que l'altra.

¿Quines sortides professionals es poden obtenir a partir d'aquest cicle?

Pots treballar de dissenyador de pàgines web, tècnic informàtic i dissenyador de base de dades.

¿Creus que t'agradaria treballar en això?

Si he agafat aquest cicle formatiu, és perquè m'agrada treballar en tots aquests aspectes i perquè crec que tot això té sortida professional.

RubénPozo

Jéssica Castillo

... a un alumne de batxillerat

Entrevista a Cristian Ortega

T'ha costat molt arribar a aquest nivell?

Relativament poc.

Quin batxillerat fas?

Humanístic-filològic.

Per què has decidit fer aquest batxillerat?

Perquè odio les matemàtiques.

Per què l'has decidit fer en aquest institut?

Perquè el tinc a prop de casa.

Encara conserves amics de quan vas començar 1er de l' ESO?

És una pregunta evident.

Pensaves que arribaries a fer batxillerat?

Des que vaig saber que existia.

Què penses fer quan acabis batxillerat?

Estudiar producció i direcció de cinema.

Quina aplicació té aquest batxillerat en la vida laboral?

Professor, traductor i escriptor.

Quina assignatura t'agrada més?

Música.

Aniràs a la Universitat quan acabis?

Faré la selectivitat, i en un futur ja veurem.

Karla Mayorga

Andrea Rosero

... a un director de cinema

Entrevista a Ramon Tarrés

Els alumnes de 4tB van veure un curt metratge sobre la solidaritat i l'amistat. Després de veure la pel·lícula, ens vam posar en contacte amb el director i li vam preparar l'entrevista següent, que ens va contestar amb amabilitat i interès.

Què t'ha motivat a dedicar-te al món de cinema?

No puc dir que em dediqui exactament al món del cinema. La meva experiència amb al curt ha estat puntual. M'agradaria seguir fent coses, però ara per ara, el cinema no és exactament una dedicació. Més que una dedicació, és una aspiració.

Quant temps fa que et dediques a això?

Fa aproximadament deu anys que em dedico a treballar a la televisió com a guionista. Aquesta sí que és la meva dedicació.

Quan vas començar a fer curtmetratges?

Bota de oro ha estat la meva primera experiència. Vam començar a preparar el curt fa més o menys tres anys. Encara que sembla que un curt es fa ràpid, la realitat és que porta molt temps i molta dedicació.

T'ha costat molt aquest projecte?

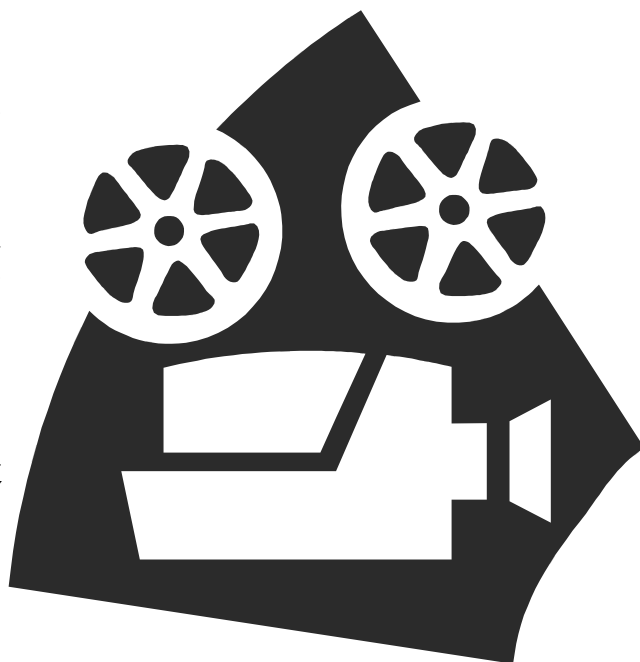
M'ha costat moltíssim: caiguda de cabell, atacs de nervis, una bona part dels meus estalvis... Però ha valgut la pena.

En què et vas inspirar per fer aquest curt?

La història surt de la idea d'explicar com un acte de generositat es converteix en tragèdia. Tot això que sembla tan profund ho vam concretar en un guió que narrava una història d'amistat entre dos nois d'onze anys gran aficionats al futbol. La bogeria al voltant del món del futbol va ser una part de la inspiració.

Quan vas tardar a fer el rodatge de "la bota de oro"?

Van ser sis dies. La preproducció van ser uns dos mesos i la postproducció uns tres o quatre.

On la vas rodar? I per què?

Vam rodar a Madrid perquè nosaltres vivim aquí.

Per què es titula “La bota de oro”?

Fa referència a un element molt important del curt, unes botes de futbol de color daurat. A més, fa referència al món del futbol, de les grans estrelles que admiren els protagonistes.

Per què combines la religió amb el futbol?

No crec que sigui una combinació. Són dos ingredients més de la història. No entrem en el tema religiós per donar-ne una opinió. Ho tractem com una cosa més que forma part de la història.

Si tinguessis més pressupost què afegiries al curt?

Crec que el curt té el que ha de tenir. No afegiria res més.

Has rodat més pel·lícules?

No, però espero poder rodar-ne més als pròxims anys.

Tens algun premi?

La veritat és que ens ha anat bastant bé amb el curt. Ens van nominar als premis Goya i hem estat seleccionats a més de cinquanta festivals nacionals i internacionals. De premis, n'hem tinguts uns quants.

Quin tipus de pel·lícules t'agrada veure?

En general, pel·lícules que tinguin alguna cosa a dir. Personalment m'agrada el cinema europeu, però estic obert a tot tipus d'històries.

Has col·laborat en alguna pel·lícula famosa?

No. Al cinema, no. A la televisió he treballat en programes coneguts: *Aquí no hay quien viva*, *Las noticias del guñol*...

T'ha costat molt arribar on ets?

La veritat és que sí. Però no crec que molt més que a qualsevol que es busca la vida.

Participes en algun projecte actualment?

Actualment preparo projectes de sèries per televisió. Us aniré informant!

Alumnes de 4tB

Activitats esportives

Extraescolars

En el mes de novembre es va realitzar el **Cross de Terrassa** a Can Jofresa on les condicions meteorològiques van ser adverses.

Van participar 27 alumnes del nostre institut; d'aquests alumnes dos van obtenir medalles. Una d'aquestes medalles la va guanyar l'atleta Nidia Ruíz en la categoria infantil femenina. La segona medalla la va aconseguir Àlex Ortega en la categoria de juvenil masculí.

L'institut vol participar en tots els cross que organitzi el Consell Esportiu del Vallès Occidental. Els següents cross seran el de Rubí el 18 de desembre, el de Castellbisbal el 15 de gener i el de Sant Cugat el 22 de gener.

Per altra banda, es va realitzar el dia 12 de febrer de 2006 un **Cross a Lloret de Mar** on van participar set corredors de l'IES L'Estatut. Alguns d'aquests atletes van estar classificats per la final i va ser una gran alegria per a cada un d'ells.

El dia 15 de febrer van participar al **Cross de Castellbisbal** 31 alumnes en diferents categories. En categories Cadet i Juvenil Femení, amb una distància de 2900 metres van aconseguir el 2n i 3r lloc en les dues categories.

Un altre dels cross que es va realitzar va ser el 28è **Cross de Rubí**. 39 alumnes van participar en diferents categories.

Des de novembre, uns quants alumnes de primer i segon d'ESO van estar entrenant cada dimecres a la tarda al bosc de Can Oriol, preparant-se per al Cross rubinenc. Van voler aconseguir un millor estat de forma de cara al cross i poder acabar-lo amb millors condicions.

L'IES va aconseguir una copa en la categoria femenina cadet per equips. A més, tots els alumnes van poder acabar el recorregut, tenint en compte que molts d'ells no practiquen.

El diumenge 29 de gener també participaran a la final del **Cross Nacional a Lloret de Mar**. Hi ha 10 alumnes classificats, amb la possibilitat que després del cross de St. Cugat se n'hi afegeixen algun més.

L'IES va aconseguir una copa en la categoria femenina cadet per equips. A més, tots els alumnes van poder acabar el recorregut, tenint en compte que molts d'ells no practiquen.

L'IES L'Estatut, finalment disposa d'unes instal·lacions apropiades per competir, perquè sempre havien de utilitzar les pistes de l'antic Bullidor. Aquest any l'IES disposa de set equips en competició en els Jocs Esportius Escolars de Catalunya.

Disposen també de quatre equips de bàsquet en categoria infantil i juvenils, tant masculins com femenins. També competeixen els de futbol sala amb tres equips en les categories infantil, cadet i juvenil.

Un dels títols més importants va ser el que va guanyar **l'equip de bàsquet masculí juvenil que va quedar campió de Catalunya**. L'IES té com objectiu guanyar algun títol més.

Els 4 equips van guanyar, 3 a casa i el Juvenil Masculí al Pavelló de Can Jofresa contra l'IES Blanxart. A partir de la 2a volta de totes les categories tant de futbol com de bàsquet, els partits es jugaran al nostre institut.

D'altra banda, en futbol, va guanyar l'infantil i el juvenil. L'infantil a Can Rosés i el juvenil a Can Tussell. Mentre que el cadet va perdre contra l'IES Terrassa al pavelló de can Rosés.

Joan Lores

Eduardo Palacios

2a lligueta de futbol interna

Malgrat les moltes dificultats que al principi d'aquest curs vàrem tenir per organitzar la segona lliga interna de futbol, al final amb molt esforç i bona voluntat s'ha pogut portar a terme aquesta activitat esportiva que tanta acceptació té entre una bona part de l'alumnat. Ens hem de felicitar tothom!

Aquest any, degut a la participació de tots els cursos i grups, i també dels professors, s'ha hagut de crear dos nivells, la qual cosa implica que hem de fer mans i mànigues perquè tot quadri. Això vol dir l'interès i l'embranchida que ha agafat la *lligueta de futbol*.

Grup A

1A ESO New Team
1B ESO Sin nombre
1C ESO Los Diablos
2A ESO Los Tunnigs
2B ESO Mechero Boncen
3A ESO
3B ESO Los Capos
Teachers United

Grup B

4B ESO Los Bandoleros
4X ESO Los Geos
1 CFGM Els Companys
2 CFGM Rebeca Fans
1 BATX Las rubias no somos tontas
2 BATX Los 8 magníficos
1 CFGS

Les instal·lacions ja s'han fet petites!!!

FASE REGULAR

Calendari Ultimes jornades

1 JUNY	14,45h:	1A ESO - Profes		2BATX descans
6 JUNY	13,00h:	1A ESO – 2A ESO	7 JUNY	2CFGM descans
	13,30h:	1B ESO – 3A ESO		4X ESO – 2 BATX
	14,30h:	1C ESO – 2B ESO	15,00h:	4B ESO – 1 BATX
	15,30h:	3B ESO - Profes	15,30h:	1 CFGM – 1 CFGS
8 JUNY			14,00h:	
	13,00h:	1A ESO – 2B ESO		4X ESO descans
	14:30h:	1B ESO – 3B ESO	13 JUNY 16,00h:	4B ESO – 2 BATX
	15:00h:	2A ESO – 1C ESO	14,00h:	2 CFGM – 1 CFGM
14 JUNY	15,30h:	3A ESO - Profes	13:30h:	1 BATX – 1 CFGS
	13,00h:	1A ESO – 3B ESO	14,00h:	4X ESO – 1 CFGM
	14:30h:	1B ESO – 2A ESO	13:30h:	1 CFGS – 2CFGM
	15:00h:	1C ESO – 3A ESO	16,00h:	2 BATX – 1 BATX
21 JUNY	15,30h	2B ESO - Profes		4BESO descans
	13,00h:	1A ESO – 3A ESO	15,30h:	1BATX – 4X ESO
	13,30h:	1B ESO – 1C ESO	14,00h:	2BATX – 1 CFGS
	15,00h:	2B ESO – 3B ESO	14:30h:	2CFGM – 4B ESO
	15,30h	2A ESO - Profes		1 CFGM descans

FASE FINAL: 23 JUNY

SEMIFINAL A: Primer Grup A / Segon Grup B

SEMIFINAL B: Primer Grup B / Segon Grup A

FINAL: Guanyador Semifinal A / Guanyador Semifinal B

Classificació

Jornada 24 - 25 de Maig

Quan encara resten cinc jornades per finalitzar aquest segon campionat intern de futbol-sala de l'IES l'Estatut, la **classificació** és la següent:

Grup A

	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	DIF.GOL	PUNTS
4A ESO	7	7	0	0	37	17	20	21
1 CFGM	7	6	0	1	42	15	27	18
2 CFGM	7	5	0	2	30	23	7	15
1 BATX	6	3	0	3	31	17	14	9
1 CFGS	6	2	0	4	11	18	-7	6
4B ESO	6	0	0	6	15	32	-17	0
2 BATX	7	0	0	7	15	59	-44	0

Grup B

	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	DIF.GOL	PUNTS
3B ESO	8	8	0	1	51	9	42	24
3A ESO	8	6	0	3	36	20	16	15
2B ESO	8	5	0	3	23	16	7	15
Profes	8	4	1	3	22	22	0	13
1A ESO	8	4	0	4	26	23	3	12
1B ESO	8	4	0	4	28	32	-4	12
1C ESO	8	2	1	5	20	34	-14	7
2A ESO	8	0	0	8	17	62	-45	0

Jocs, passatemps i humor

- **Doctor, doctor ¿qué tal mi análisis?**

- **Mal, le queda poca vida...**

- **¿Cuánto?**

- **Pues yo diría que unos 10...**

- **¿10?, pero... ¿años, meses, días...?**

- **9, 8, 7, 6...**

Entra un borracho en un bar, se sienta en el centro de la barra y grita:

- ¡¡De aquí para allá, sois todos unos gilipollas!! ¡¡Y de aquí hacia allá, unos subnormales!!

En esto que salta uno y dice:

- Oiga, que yo no soy subnormal.

- ¡Pues ponte al otro lado, gilipollas!

Busca las marcas de coches

B	V	O	L	K	S	W	A	G	E	N	R	G	Y	P
G	I	O	G	R	K	T	C	T	O	W	M	V	I	O
N	T	B	M	Q	E	I	J	V	L	E	R	N	G	T
E	T	L	C	G	S	L	W	A	R	U	I	M	L	J
T	A	U	L	A	C	L	S	C	G	H	A	M	V	O
I	E	S	A	N	I	K	E	Y	G	U	L	N	P	I
F	S	K	R	G	C	D	E	R	R	D	A	B	E	U
O	E	G	E	E	J	O	E	O	H	C	R	W	R	
Y	F	R	N	S	Y	B	H	P	J	R	C	Q	X	V
L	M	A	R	I	M	C	E	A	P	C	N	B	C	U
Q	A	U	A	A	S	L	U	O	V	Z	I	Z	Z	J
V	A	G	L	R	R	G	A	Y	M	A	Z	D	A	I
N	K	O	O	C	C	I	T	R	O	E	N	N	U	U
V	O	P	K	T	O	E	G	U	E	P	S	Y	J	L
I	I	H	M	F	B	C	P	N	P	U	B	Z	X	A

SEAT
RENAULT
OPEL
LAMBORGHINI
FERRARI
MAZDA
JAGUAR
VOLKSWAGEN
MERCEDES
PORSCHE
CHRYSLER
PEUGEOT
CITROEN
MCLAREN

Encuentra las 8 diferencias

